

TK

Vztahy

Za splněný sen platím svobodou

Toužili jsme po chalupě na venkově, kam se z města odstěhujeme a budeme tam žít sami. Jen já, manžel, naše dcerka a v budoucnu snad i další děti.

Ve městě máme pěkný byt, prostorný, ale bydlíme tam s mým tátou. Není to jednoduché soužití, protože si nepadli do oka s mým manželem. Chovají se k sobě se zdvořilým odstupem a ve vzduchu je cítit napětí.

A stal se zázrak, vysněná chalupa, kam její majitelé jezdili jen jednou za rok na dva týdny, byla na prodej! Zájemců bylo víc, ale majitelé si vybrali nás – prý mají k místu vztah a chtějí chalupu prodat někomu, kdo tam hodlá trvale žít. Kdo ji nepřestaví na poloměstský paskvil s plastovými okny.

Vzali jsme si hypotéku a začali naše budoucí hnízdo opravovat. Doufali jsme, že do roka bude rekonstrukce hotová a nastane vytoužené stěhování na venkov.

Jenže sny a realita se často míjejí. Ukázalo se, že chalupa je prožraná dřevomorkou, což jsme při svatém nadšení při její koupi nezaznamenali. Zničené trámy byly umně zakryty kvalitními prkny. A problémy se vršily. Bylo třeba vyměnit i shnilé třešňové trámy, nakonec se pod návaly sněhu zřítily nejen střecha, ale i celý komín a místo rekonstrukce jsme museli postavit prakticky novou chalupu.

Rozeběhl se kolotoč nejrůznějších povolení. A rostly náklady. Peněz ubývalo, až naše „kasička“ zela prázdnotou, a nám nezbylo, než se obrátit o pomoc na manželovu matku. Je na tom finančně více než dobře a ochotně nám peníze půjčila. Nebyla jsem z toho nadšená, bylo mi jasné, že je to půjčka za oplátku.

Ale couvnout jsme už nemohli, jediné chalupu s velkou ztrátou prodat a na sen o životě na venkově zapomenout.

„Tak tenhle pokojíček bude můj,“ prohlásila vesele tchyně, když se přestavba chýlila ke konci. A já nemohla ani pípnout, protože splatit tchyni dluh v plné výši asi nebude nikdy v našich silách.

Chaloupka je hotová. Je krásná a můžeme se stěhovat. Tchyně, která je v důchodu, se už přestěhovala a s nadšením se pustila do zařizování interiéru. Nejenom svého pokoje. Radostně mi oznámila, že už vybrala nábytek do kuchyně i do dětského pokoje. Určitě se mi bude líbit, a kdyby ne, tak si zvyknu. Snažila jsem se manžela přesvědčit, že by měl maminku v jejím tvůrčím zápalu trochu krotit, ale hned mě upozornil na výši částky, kterou tchyně do našeho domova investovala.

A tak mám tedy vysněnou roubenku za cenu ztráty soukromí a svobodného rozhodování o čemkoliv.

Gita

Zaznamenala Dagmar Morenová

TK – Vztahy – Za splněný sen platím svobodou

Názor psychologa

Vážená paní, asi vás nepotěším, i tak ale může být váš příběh něčím užitečný. Bohužel už spíše jako odstrašující příklad pro podobné nešťastníky. Vás jsme nyní zastihli až ve fázi „pozdního bychů honění“. Dnes už byste si asi na obhlídku přizvali někoho, kdo se vyzná ve stavbách natolik, abyste pravý stav nemovitosti poznali než po jejím zřícení. Možná jste se mohli pokusit vysoudit vaši investici nazpět; o chaloupku snů byste tím ovšem přišli. Je však možné, že se z chaloupky snů změní v barák nočních můr. Manželova matka vám vytrhla trn z paty; je škoda, že jste jí nedokázali spolu s manželem nastavit hranice: o čem může rozhodovat ona, a co bude ve vaší kompetenci. Není to tak dlouho, co začala platit novela občanského zákoníku, které do zákona vrací po mnoha letech pojem „vejminek“. Jeho obsahem bývá právo užívat část nemovitosti a pravidla užívání společných prostor. „Vejminek“ nezní sice zrovna malebně, pojem „věčné břemeno“ byl však snad ještě horší. Přál bych vám, aby se to vaše věčné břemeno nezměnilo v břemeno věčné. Kdybyste se rozhodla vyhledat odbornou pomoc, pak by možná někdo z nás vysvětlil vašemu muži, že koalice s manželským partnerem by měla mít ve sporech přednost před koalicí s rodiči.

PhDr. Petr Šmolka